

①

श्रीगणेशावासासहस्रवनमः॥७०॥ नमो भगवते नमो नमः॥७१॥ नमो देव

जगन्मोहनः मोहनिमोहना आद्यकारणः कार्यकारणात्तिलचिह्नं न

जयजनार्दनजगद्गुरु॥३॥ जगदिपदेमायामोहनः तेलुनिर्दोषिणी

श्नानघनः जगिं जगदपजनार्दनः रूपकुपुर्णदिनाया॥३॥ दिनासि

देवैरूपमायारित्ररूपैः भुक्त्वा विषमना वस्वटायेपैः तेस्त्रिमोहादिमो

हकरोपैः जनार्दनरूपे निर्दोषात्॥३॥ त्रैलोक्यैराग्यवाटे संपूर्ण॥ तेचि

ते जनार्दनाचिह्नपापुर्णः वैराग्यैर्ब्रह्मज्ञानः सहजे जाणवसावे

॥४॥ जिउसहजेचिब्रह्मअहे॥ तोमोगुणेजिवत्वबोहेः जेविभद्रि

निजेलेनिरायेः तोस्वप्नेचिह्नोहरंकत्वा॥५॥ त्यासिगाजपदायावि

या

ण जाणः सेवके करि लि था पटणः लेवि वै राग्य निदं की त्रि गुणः जि
 वा ति भ्रं स पण स्वयं भ चि ॥ ६ ॥ ऐ से स्वयं भ जो ड ल्यां ब्र ह्म पूर्णः ते का
 स्त्रि पुरुष हे मि थ्या ज्ञानः तेषां द्रव्या चेद्र द्य भानः भोग्य भो क्ते प
 पण आ से ना ॥ ७ ॥ असो सा ध का सि दे व मा याः स्त्रि रुपे भु क्त वा व
 याः ते धे स्म र तां भां वे गु क्त रा वाः जा णे वि ल्क या स्त्रि बा धु ॥ ८ ॥ स
 दुरु चे नि ज ना म ये कः नि वा रि वा था मा त्रे द र वः वै रा ग्य पु र्ण उ प ज वि
 त्र य लो कि क ॥ ९ ॥ जे णे हो य नि ज सु र व सा ध का सि ॥ १० ॥ नि र्वि दो ष
 नि ज सु र व दा लाः आ ह्ना स दुरु चित त्व ताः त्या चे च र णे ट वि ता मा
 थाः सु र व स प भ सा ध कां ॥ ११ ॥ स त्सा ध का चि मा उ त्तिः शां ति नि ज

सुखाचिसाउलिः जनार्दनकपेचापउलिः कथाचात्रिलीयथार्थ
॥११॥ हाताबलिया निजनिगुणः साधक होति सुखसंपन्नः तद
र्थकरावे मासे भजनः हेबोलिला श्रीकृष्णः पंचवीसावा ॥१२॥ भा
वेकरिता भगवतु जनः देवदारा रूपे करितिविद्वः ते निर्दोषा वया
जाण मासे नामस्मरण करावे ॥१३॥ अच्युत हे स्मरतानामः प्रता
पे निर्दोष कर्मकर्मः सकळ पातका करि भस्मः दादुगे नाम हरि
चे ॥१४॥ नामे होई जे विरक्तः कामे निर्मळ होय चितः नामे साधे गुण
लितः नामे निर्मुक्त भवपाद ॥१५॥ नामि लो ल्य गत चितः भवमय
बाहो न शकैः नामि विश्वासु ऐसा जेथेः भगवंतु तेथे लुब्धका ॥१६॥
लुष्टसंगे विषयसक्तः जरि जाळा लो ल्य गतः अनुताप उपजल्या ते

ये होय विरक्ते क्षणार्थे ॥ १७ ॥ माहदाषादिप्रायश्चित्तः केवलं अ-
 नुतोपुनिश्चितः अनुतापे विणप्रायश्चित्तः तोजाणयेथे विटंबु ॥ १८ ॥
 अनुतापो यवदासखाः जगिअणिकुनाहिलोकाः धडाडिल्यअनु-
 तापदेखाः सकळपातका निर्दलि ॥ १९ ॥ अनुतापचटल्याहानः क्षण-
 र्थे करिविरक्तः येचिअधिऐलुगितः करिसांगतुउधवाः २० ॥ सविसा-
 अध्याईयेथः विशयासक्तज्याचचित्तः हासिलोअवयाविरक्तः ऐ-
 लुगितप्रस्तावो ॥ २१ ॥ श्लोकः श्रीभगवानुवाच ॥ मल्लक्षणमिमकायं
 लब्धमद्वैतमास्थितः ॥ आनंदोपरमात्मानं तममास्थं समुपैति मां ॥ १ ॥
 ब्रह्मलक्ष्मीजेपरिपूर्णः हेचिकायेचेमुखलक्षणः तेहेमानविशारिजा-
 णः समपावनलिहिलोकि ॥ २२ ॥ मनुष्यदेहिअधर्मकरितानालुडेप-
 रब्रह्मः तेथेकरावभागवतधर्मः जेकोपरमपावन ॥ २३ ॥ भागवतधर्म

करितो भक्तिः निर्मल होय चितवृत्तिः जिउ तो चिब्रह्म निश्चितिः ऐसि
 शुधस्फुर्तिटसावे ॥ २४ ॥ टसावल्या ब्रह्मस्फुर्तिः होय स्वानंदा चिआवा
 सिः तेणे परमानंद लिन होतिः हे श्रुध प्राप्तिपै मासि ॥ २५ ॥ मासिये प्रा
 प्तिचे लक्षणः देहि आसतो वर्तमानः सर्वथा नाहिविषय स्फुरणः ते
 चिनिरोपणहारिसांगे ॥ २६ ॥ श्लोक दिट्ठा गुणमाया जीव योन्या वि
 मोक्तो ज्ञान निष्ठया ॥ गुणेषु साया मात्रेषु दृश्यमानेष्ववस्तुतः २
 वर्तमानोऽपि न पुमान् व्यज्यते यस्तु भिरुणैः ॥ जेमल अज्ञाना चि
 खाणिः जे संसार प्रवाहा चिमेणः जे तिहि गुणा चिजननिः माया
 राणि अमदि ॥ २७ ॥ माया गुण योगे पाहोः सोळा कळवा संभवो
 तो वसनात्मक लिंग देहोः जिवा सिपा हो दृढ जाळ ॥ २८ ॥ ज्या नि
 गदेहा चिये प्राप्तिः भोगिना ना सुख दुःख संपत्तिः पडे स्वर्ग नरक अ

वर्तिः मिथ्या मरण पंक्तिः स्वये सोसि ॥ २९ ॥ वंध्या मुत्रा चाय रचा
कृतैस्तज्जिवांसि संसारुः देहाभिमाने केलाथोरुः अपरां परानि
वार्य ॥ ३० ॥ तेथे गुरुवाक्ये ज्ञानानुभवोः पाहता मायचा अभावोः
लिंगदेहजालावावोः जीवाजिर्मावो तो मिथ्या ॥ ३१ ॥ जेविं उगवळ्या
गभस्तिः अथां रेसि हरपेतातिः तेवि गुरुवाक्ये ज्ञानप्राप्तिः मायेचि
यिमावळे ॥ ३२ ॥ एवंने शक्या गुणविकारः जिवन्मुक्त होति नरः जेवि
काकुलाळचक्रः भ्रमे साचार पूर्वममणे ॥ ३३ ॥ तेवि प्रारब्धशेषवृ
त्तिः ज्ञाते निजदेहि वर्तति भवत तादृहि स्थितिः देहबहु कृति असे ३
ना ॥ ३४ ॥ जेविकां छाया अपुलिः कोण्डिगां जिलिनां पुजिलिः परिक
ळवळ्याचिनये भुलिः तेवि देहिचिचाळि संज्ञाना ॥ ३५ ॥ तो देहचे नि
देवमेळेः जरि विषया माजिलोळेः परिविकाराचे निवि कुळेः वृत्तिनम

अनुमात्र ॥ ३६ ॥ सासि विषयाचे दोषणः समुल्लेखे मिथ्या जाणः कर्तुं ताम्र
 गजकाचे पानः करावोले पण बाधिना ॥ ३७ ॥ गगन कमळाचा अमोदः जे भ्रम
 रसे विसुगंधः ते से ज्ञाना विषय समंथः निजांगि बाधला गता ॥ ३८ ॥ असो अ
 तर्क्य मुक्ताचि स्थितिः परिमुमुक्षुला गि श्रीपतिः नियमवियुथानि युतिः निजात्म
 प्राप्ति ला गि सागे ॥ ३९ ॥ श्लोक ॥ संगन कुर्यादशोतां शि ओदर नृपं कचित् ॥
 तस्यानुग्रहतमस्य धैर्यततं धनुर्माधवतः ॥ ४० ॥ टिका ॥ सि ओदरार्थ आ
 सक्तः स्वधर्मसागे अधर्मरतः ऐतज विषयासक्तः ते जाण निश्चित असा
 धु ॥ ४० ॥ ऐसे जे असा धुजनः त्यासि सर्वथा अरणः संगति न करा विगाजा
 णः काया वाचा मन पुर्वक ॥ ४१ ॥ वाटले च्या संगति पाहेः क्षण भरि गेल्या
 धर्म गात्रेः साक्षणा साटि पाहेः लोटणे वाहे नीरतं ॥ ४२ ॥ या ला गि दुर्ज
 नाचि संगतिः क्षणार्धे पाडो अनर्थिः मुमुक्षि ऐसिया प्रंतिः अनुमात्र वस्ति

नवचावे ॥ ४३ ॥ लोहाराचि अगि लिजैसिः सहजे पोळि भक्त्यासिः दुर्जना
चिसंगे ॥ ४४ ॥ पाडि अपभ्रंसी भाविका ॥ ४५ ॥ अवचटे वसाधुसंगतिः जो
उत्पन्ना वाटे विषयासक्तिः तेणे उदीर्घधर्मरतिः विवेकस्फुर्ति बाधक ॥ ४६ ॥ मा
वळल्या विवेकरतिः अथं होय ज्ञानस्फुर्तिः अपणवपुलिनदेखे गतिः जेवि
अभाळिः ॥ ४७ ॥ राति अवंसचि ॥ ४८ ॥ जे विवेकधे अंधु धरिल्या हातिः दोषापत्तन
माहा गतिः तेवि अविवेकाचि ये रतिः अंधसमाजाति विषयाधा ॥ ४९ ॥ कु
संगाचा जो सांगातः तेणे वोडवे न कसातः अनुताप सोडविहा तेथे पैव गति
हारिसांगे ॥ ५० ॥ श्लोक ॥ ऐलुः सम्राडि मागाथामगायत बृहद्गुवाः ॥ उर्वे विवि ४
रहान्मुखनिषिणः शोकसयमे ॥ ५१ ॥ समुद्रवल्या किंतु सितिः सकळरायाचा
राजपतिः पुरिरवाचकवर्तिः ज्याचिरव्याति पूराणि ॥ ५२ ॥ जे प्रभव माहासुर्यः ते
उचितवदान्यगंभिर्यः महिमा महति अतिविर्यः धर्मधर्म पुरिरवा ॥ ५३ ॥ राजथ

५४
मार्चियानितिः स्वधर्मे प्रतिपन्निरितिः ब्राह्मणमुत्तिलुकाश्च स्मृतिः ह्यभावो नि
श्चितिरायाचा ॥ ११ ॥ प्राणातेहि आपणः न करि ब्राह्मणं हे ऋणः गार्हत्यागि वेचि प्राणः
करि संरक्षणदिनाचे ॥ १२ ॥ ऐसा धार्मिके ऐ लचक्रवर्तिः तोहि उर्वर्द्धिच्या आस
क्तिः भुक्ते निटे त्याग भूतिः निजात्मगति विसरला ॥ १३ ॥ तेणे आनुतापेगा
इति गाथाः ते तु जमीसंगेन आताः परित्याचिचि पूर्वावस्थाः कामासक्तता
ते अंकः ॥ १४ ॥ विसरोनि निजमहत्वात्तः श्रुतिदिन जाते वेदेषु सिः कामपि
सेत्काचित्ते मनुष्यासिः ते ऐच्छंति तिसागत् ॥ १५ ॥ ऐत्तु उर्वर्द्धि कामासासि
सर्वेधि आनुतापे विरक्तिः हि कथं न ज्ञानो वेदोक्तिः तेचियदुपति स्वये संगे
॥ १६ ॥ उर्वर्द्धि पुरुषाचा समं धुः नवमस्कंदे आसे विषदुः ते जाणोनियागे विदुः
५४ कथा अनुवाद न करिचि ॥ १७ ॥ पूर्वकथा समं धु जाणः उर्वर्द्धि स्वर्ग भुव
णः नारायणे धादिलि आपणः तो उर्वर्द्धि गर्वपूर्णः श्रेष्ठपण मानुनि ॥ १८ ॥ तथा

गर्वाचियेस्त्रिगतिः तात्कचुकातिनृत्यगतिः तेनेब्रह्मज्ञानाचिप्राप्तिः तुज
मानविभोगितिभूतवि॥६१॥ उवापमागतातिसिः ब्रह्मसंगतयेपासिः
नश्नदेविस्त्रियापुरिरव्यासिः सर्गायतिमेषप्रयोगे॥६२॥ देसियात्ताहिनिद्रा
पासिः भूतलाआतिउर्वसिः देसुनियतिचियास्वरूपासिः पुरिरवातिरि
भुत्तला॥६३॥ विसरोनिआपतिमंरुतिः वक्रयजात्तावैशेप्रतिः रूपाभुत्तला
भुपतिः विच्यारस्पुरतिविसरत्ता॥६४॥ तिणेआपुत्तयाउश्रापासिः आपि
नेदोयडकियासिः पुत्रश्रेतेपाकावत्यासिः तेविस्वभाकेसिदिधलेराये
॥६५॥ तेउर्वदिचिकामप्राप्तिः आतिशयेवाठलि कामाद्रासिः नेणोउदोआ
स्तुदिवरपुरातिः असाआमित्यतिथित्ताठल्या॥६६॥ भोगि॥ ताउर्वसिकाम
पिसरत्तास्वधर्मकर्मः विसरत्तानित्यनेमः कामसंभ्रमावाठला॥६७॥
तेथेमेपरूपेदोधिजणः जात्तेआश्विनौ कुमारआपणः उर्वदिभोगक्षय

कारणः पातवया ईद्रे जाणपाठवित्ते ॥ ६६ ॥ पुरिरव्यात्ता भोगश्रान्तिः उर्वसि
 न्यावया स्वर्गाप्रतिः दानियुक्ते चोरनेतिः मध्यरातिमेमां ला ॥ ६७ ॥ ओं को
 निमेषाच्या बोद्धसिः दुरेष्टे हडबडति उरवरिः रागे निभिच्छिन्नीयासिः नपुं
 सकुले सितुयेक ॥ ६८ ॥ वथा वा चान्तिपुरुषवक्त्रेः चोरिने किमाशीवाळे
 जळालुसे तोंडकाळेः ह्मणोनीक पावेले परि ॥ ६९ ॥ ओं कुमियास्त्रियचा
 मोकुथोर ॥ दोरेच्ये उनिसवरः धावता फिटला पितंबरः तेन पवरुस्म
 रनाः ॥ ७० ॥ पराभुनिते चोरः मेषावापिता सत्वरः विद्युत्तस्तक कलिथो
 रः तब नश्नदारी रायाचे ॥ ७१ ॥ नखेदुखो निरायसिः सांडुनि निघाळि उ
 र्वसिः तिचे निवियोगे मानसि ॥ आतिबोकासि पावला ॥ ७२ ॥ श्लोका ॥
 त्यक्वा मानुव जंती लोम उन्मत्त वनपः ॥ विलपन्न न्यगाज्जाः ये चोरति
 तिष्ठति विक्रवः ॥ ६६ ॥ टिका ॥ पृथ्विपरिपाळणिवरिष्ट ॥ स्वधर्मिधर्मिकु

श्रष्टः शत्रुदमने आलिप्तु भद्रु । प्रतापे उद्भूतमाह विर ॥ ७३ ॥ जाणे वेद
शास्त्राचि येक ॥ जासि वंदिति सकळ लोकः तो हि वैदेचा केचळंरकः
जाळा देखनि जांगे ॥ ७४ ॥ सुरासुरा नखाळ विमानः जो आत्मदिन
साहे उपापमानः तो वैश्येत्तागि जाळा दिनः निज सन्मान विसरोनि ॥ ७५ ॥
(७) उषीसि जाता देखुनि दिटिः न मनु मत उठा उटिः रडत पडत जागे पाटिः फुंदता
पोटि श्वासुन रिघे ॥ ७६ ॥ डोळे भंरता लोटि दिटिः सांगे नाजि विच्या गुह्यगे
टिः प्राणनिघो पाहे उठा उटिः क्षणभर मेदिन देता ॥ ७७ ॥ अपुल्या पुर्वजा
चि आणः कदानुळघि लुसे वचनः सत्यमानि नासे प्रमाणः तुज काय का
रण रुसावया ॥ ७८ ॥ तुज चालताळ वळाहिः सने खंडे रूपतिपारिः तुज
जाणे कोणे टाईः तरि सवेमि हियईन ॥ ७९ ॥ जावोन को उभिराहे परतो नि
हणोनि धरुधा वेपायेः तव जाये उपेक्षुनि ॥ ८० ॥ जासि राजे मुगुट मणिः स

दायलितोयंगणिः तोलागेवेश्येचाचरणिः बापुकरणिका माचि ॥ ८२ ॥
 तुक्षिमजयेतिकवळः तुजलागीचित मासेकोमळः तुकटिणजालि
 सिकेवळः कोपुत्रवळकाधरिका ॥ ८३ ॥ चापरिरायाचेचितः विरलतु
 शोकाकुळितः आलिशयेग्लानियुक्तः लेग्लानिसांगतश्रीलक्ष्म ॥ ८४ ॥
 श्लोक ॥ कामानांतलोनुजुषारुद्धकान्यवर्षयामिनिः नवेदयंतिर्नाया
 तिरुर्वश्यालक्ष्मचेतनः ॥ ८५ ॥ टिका ॥ तुक्षिमजयेतिकवळः यकागृजा
 लेरायाचेचितः नेणेसुर्याचेगतागत केलाभांतकंदर्पे ॥ ८६ ॥ भोगिलि
 चिकामिनिः भोगितादिआनुविः अधिकप्रेमवाठेमनिः ऐसातिका
 गुनिअशक्त ॥ ८७ ॥ भोगितातुर्विशेषमासिः नेणेदिवसमासवरुषासि
 व्यग्रोत्तमआयुष्यासिः हेहिदयासिस्मरेना ॥ ८८ ॥ जेविआग्नमासि
 घृतपडेः तवेज्वाळाअधिकवाठेः तेविकांताभोगितावांडेकोडे ॥ ८९ ॥

कामुपुठैथोरोवे॥८७॥विच्यास्तितारित्रकामासिःअतिलुचत्वोदसे
 त्यासिःनोहिभोगिताआहिर्निसिःविरक्तितयासितुपजेची॥८८॥प्रि
 तिगुंतल्लुर्वसिसिःआविःकानिकरितातिसिःपरतोनिनयेचिराया
 पासिःनिगेवेगेसिसांडनि॥८९॥स्वसिनेदखुनिपुठेःराजाविरहिमुर्छित
 पडेःपाहोधावोईकंडेलिकडेःआक्रोशोरेअतिदुःखि॥९०॥आठणकरि
 तादाहिदित्रिःआवचठेआलाकरुहेत्रासिःतवआंतरेक्षुर्बसिः
 देखेदिदिसिनपनाथु॥९१॥दिखांनिहाणेधावपावःमजल्लगिवेगिदेका
 खेवःयनिल्लणेमुठभावःसासितुविषयाधा॥९२॥आसास्त्रियाचि
 आसक्तिःकदाधदनकेगाभूपतिःसदास्त्रियाचिदुखजातिःजाणनि
 आसि॥सिद्धतिमाहाराजा॥९३॥विशेषस्वेराणिःस्वईछापपुनर्गमिनिःअमवा
 विश्वासुमनिःशणेमानिनपनाथा॥९४॥आह्माप्रलदाचेसंगतिःरा
 याठकुलेनेणोकिति॥अतासांडुनिआमुचिआसक्तिःहोइपरमार्थवि
 रक्तु॥९५॥

तुज

बहुकाळभोगिताभोगः आद्यापिंतुपजेविरागः कामदोक्तिसांडुनिसा
गः साधियांगनिजस्वार्थु॥९६॥ राज्यग्लानिकरिअनिगः सेकुवेळानि
जांगेआंगः मजदेईआंगसंगः सुखसंभोगभामिनि॥९७॥ निळागदेखा
निदेखेनिग्लानिसिः रूपाद्रवतिरुर्वरिः मगतेआपुल्ल्योक्ततातासिः
रायापासिनिवेदि॥९८॥ मिस्वर्गीगनाआतिस्वरूपमजघडकाब्रस्रस्या
पः तुमाळकाराजापुण्यप्रतापः संगेनिव्यपमिजाळे॥९९॥ तुझेनिसं
संगेमिनिर्धूतः स्यापुनिस्तरतेरुमस्तः मजतुजसंभगुनघडेयेथेः मि
आसेजार्तआसेस्वर्गारि॥१००॥ अकुनिउर्वक्षिचेवचनः राजाविरफेकरि
रदनः ~~ते~~ कळविकळेतिधननः त्याउपावोपूर्णदारवविका॥१०१॥ प्रा
र्थुनिर्गधर्वासिः आदिनथाळिदिधलिरायासिः यावरिकरुनियागारिः
मजपावसिमुकाराजा॥१०२॥ उर्वसिवियोगेनेथाभूतः आदिनथाळि

पूर्व

पेक्षुनि तैथः राजानि जमंदिरा येनः शोका कुचिल अपतिदुःखे ॥ १०३ ॥
उर्वशिचिवे थारायासिः स्वप्रदेखिले नित्येसिः त्वरेनिप्रां हो आत्मा थाति
सिः तव देख अश्वथासिः सुमिगर्भे ॥ १०४ ॥ त्याच्या अरणि करुनि देखः
यशुनि पाडिला चौरवः यशुनि पावला उर्वसिलोकः कामसुख भोगे
छा ॥ १०५ ॥ भोग भोगिताचि उर्वशिः विरक्ति उपजविरायासिः तो
जे बोलिला आनुतापेसिः ऐक उवाच पारिसंगेन ॥ १०६ ॥ आठराश्लो
कचे निरोपणः राजा बोलिला अपणः आठ श्लोके आनुतापपूर्ण ॥
तेचि श्री कृष्ण स्वये संगे ॥ १०७ ॥ श्लोक ॥ ऐक उवाच ॥ प्रहमे मोहवि
स्तारः काम कदम वचेन सः ॥ देव्या गदित खंठ स्युगायु ॥ खई मे स्मृताः ॥ ८॥
॥ १०८ ॥ जे विमद गजु गजी सणि ॥ नाना वपति स्वये भोगिः तेवि उर्वसि
चा संभोगिः जाळा विरागि पुरि रवा ॥ ११ ॥ जो उर्वसि लागि अनु रक्तुः तो

चित्तिसिजात्वा विरक्तः तेने वैराग्ये अनुतापयुक्तः स्वयेबोलतो ऐतदावो
 ॥१०॥ माश्या मोहा च विषयविस्तारः कामाशक्तकामातुरः कुञ्चितकंद
 र्पाचे दूरः म्याचिसाचारसे विद्वे ॥११॥ उर्वसिकामे अतिप्राशक्तः कामा
 तुरजात्वे चित्तः तेने म्याजोडिला अनर्थः यिते केले व्यर्थः आयुशा ॥१२॥
 उर्वसिकंटसल्लसशस्त्रव्ययुशे दिविस तेजधारः छेदिले अयुषव्यपा
 रः तेमिपामरस्मरेना ॥१३॥ कांतावकीगनविषवह्निः म्याकटिद्यालकी
 सकामभुलिः तिने अयुशा चिह्ना निकळि ॥ विवेकसुमुळि गिलिला ॥१४॥
 कामिनीकामअळिगनिः कटिपेटावे आदावाग्निः तोधडाडिला अयुषवनिः
 विवेकसुधनिजाळित ॥१५॥ नरदेहिचे उतमोत्तमः अमोल्या अयुषकेले
 भस्मः जळोजळो मासे कर्मः नियमधमामिये कु ॥१६॥ नरदेहिच्या अयु

अयुष्यपुष्टिः साधक रिद्याले वैकुण्ठिगाने ब्रह्म होति उगउटिः तेम्या
 कामास्मादिनासिले ॥ १७ ॥ श्लोक नो हं देवामिनिर्मुक्तः सुर्यो वाभ्यादितो
 मुयाः मुक्तिवर्षयुगाने ब्रह्म हा निगता न्यत ॥ १८ ॥ टिका ॥ नरदेहिचात्र
 युष्यक्षणः नमिदेदेतां कोटि सुवर्णः तेम्यानासिले संपुर्ण व्यपण्य व्यप
 ण नाडिले ॥ १९ ॥ साधु चिया निजार्थाः साधु निव्या व्या उगवे सविताः नि
 मिशोन्मीषे परमार्थाः साधक तत्तत् साधिति ॥ २० ॥ तोषिसविता सकामा
 सिः अयुष्यहारि निशिः हेचिन वदेसा सिः नरक पाता सि निज मुख
 ॥ २१ ॥ पुदीळा चिते गोष्टिका याताः माच नाडको उर्वसि पासिः हारा सुजा
 ला अयुष्या सिः हे हाणिकोणा सि सांगा वि ॥ २२ ॥ जना चिया हिता सि वहि
 लाः सुर्यो व्यनुदिनि उगवलाः तोमि नेणे चिदादुलाः उर्वसि कामे भुलला उ
 मतु ॥ २३ ॥ सुर्याचे उदो व्यस्तमानः वर्षे हिलो टल्याना हिस्तानः करिता

100
उर्वसिर्बधरपानः तेणे मदे पुर्णमातलो ॥ २३ ॥ मद्यु मद्यु उत्तरे दिनांतिः
धनमदुजाये निधनस्त्रिः तारुण्यमदुजायस्त्रिणशोक्तिः मद्यु
सिकदानुतरे ॥ २४ ॥ नरदेहि चिअयुष्यकथाः पुडति दुर्लभनलभे हाताः
जको हे उर्वसिस्वर्गकांताः इणे चित्तवता नागविले ॥ २५ ॥ मिनिर्भयेरक्षि
तासर्वोसिः त्यामजनागविले उर्वसिः हे लाजसांगु कोणापासिः उक
साबुकसिस्फुदत ॥ २६ ॥ मास्या निज हाताचा चोरु हे उर्वसि जीवे मारुः
सवे निउपजला विचारुः येथे निवीपामरु अविवीकि ॥ २७ ॥ मग ह्मणे क
यकथाः श्रुहि माजिमी करंदाः अयुष्यनासिले कामवे द्याः अपावो मोग
मज अन्नागे ॥ २८ ॥ मग कंदे हाक गर्जोनिः कामे नागविले अयुष्य हुरुनिः या
हिहुनि अधिक हा निः पाहाता ये जनि असेना ॥ २९ ॥ का अहो मे अत्तं

(11)

च

संमोहोयेनात्मायोषितांलुतः॥क्रिडामृगश्चक्रवर्तिनरदेवशिखाम
णिः॥१॥टिका॥राजेमुगुटाचेप्रतापपूर्णःमास्याचरणायेतिशरणःतो
मिवेशेचेधरिचरणःहेमिळजपणमाकेले॥२॥मजपुरिरव्याचेअशे
कविःराजेनाचतिचांरीःतोमिवेशेचेअशेवरिःश्यानाच्यापरिनाचलो
॥३॥जेसेवानरगारुण्याचेःतैसास्त्रिचेनिसंदेनाचेःमास्याचक्रवर्तिप
णाचेःअतिनिद्यसाचेफळजाडे॥४॥सकळराजेमजदेतिसन्मानः
भुपतिसदावर्दितिचरणःतोमिनाचेःअतिप्रथिनःहिनदिनअतिरका
३३॥राखतांस्त्रियेचारसुरंगुत्रेमःपायापडणेंहेचिउतकर्मःहणति
तेजळोजनसकामःहेचिधाडिपरमकामाचि॥३४॥मिवळुयांकितच
क्रवर्तिःतोहियोषिताव्यातलोअवर्तिःसावित्रावर्तचिस्त्रिःस्वमु

१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com